

להתעורר בקהילה

שלום חברים,

קראתי לאחרונה את ספרו של רודולף שטיינר "להתעורר בקהילה", בהוצאת חירות.

סדרת הרצאות לאחר שריפת הגתיאנום הראשון ב-31.12.1924. שטיינר נושא כמה הרצאות נוקבות וחיפיות אל החברים. בין השורות הוא רומז שהתנהגות האנשים ייתכן וגרמה לאסון הזה. עלינו להקים גדר רוחית סביב פעולתנו כדי למנוע מרוחות הבערות לתקוף אותנו. אסונות רבים התרחשו תוך כדי המאמץ לשקם את האנושות למעמדה הרוחי. אלו לקחים רבי עצמה שיש ללמוד אותם היטב.

חשבתי כיצד לתמצת את המסר הרוחי האוניברסאלי בדף אחד – כמויות המלל בכל התנועות הרוחיות שהשתתפתי בהן הוא עצום, והחברים הולכים לאיבוד בין המילים. הבעיה המוצגת בספר הזה היא בעיית עבודתם המשותפת של בני אדם אינדיבידואליים בשירות החזון הרוחי. המיסתורין של הבריאה הוא הופעת ישויות אינדיבידואליות בעלות רצון עצמאי מקרב האינסוף חובק הכל. כדי להבין מדוע כל זה מתרחש, עלינו לעבור את כל שלבי התפתחות התודעה, תהליכים המתאפשרים רק כאן עלי אדמות. במהלך התהליכים האלו נוצרים משקעי רשמים המצטברים בתת מודע ומשפיעים על המשך פעולותינו – המצבור הזה למעשה משעבד אותנו. כדי לפעול בחופש אמיתי עלינו לפרוק את משא הרשמים האלו. מדע הרוח נותן כלים רבים להתמודדות בפיתרון הבעיה הזאת. אפשר לכנות את מצבור הרשמים האלו האגו האינדיבידואלי. תפקידם של בני האדם הרוחיים עלי אדמות לחולל אנרגיה רוחית, ואת האנרגיה הזאת אפשר לחולל אך ורק באמצעות עבודה משותפת של אינדיבידואלים שתודעתם ממוקדת בתכלית הבריאה – השמות לכך רבים, כריבוי התנועות הרוחיות עלי אדמות. חלקן מכנים זאת כאלוהים על אינספור שמותיו. אחרים משתמשים בשם של אדם שדרכו התגשמה תכלית הבריאה באופן מושלם. אפשר לכנות זאת אהבה אלוהית, אהבה המרוממת מעבר לכל שיקול עצמי ואיננה תלויה בדבר. לבני אדם רגילים אין התנסות של אהבה כזאת, זה בא או מכוח חסד אלוהי, או כמתנה מאדם שתודעתו מאוחדת עם האהבה האלוהית. זוהי חוויה כבירה של אושר עליון שאיננו ניתן לתיאור בשום שפה ארצית. כל הסבל שבעולם איננו מספיק כתשלום עבור רגע אחד של חוויה כזאת. למעשה האחדות עם האהבה האלוהית היא מטרת הבריאה.

אפשר לומר שכל אדם חייב לבנות את הפירמידה הפנימית: לכוון את מערכתיו הפנימיות – גוף נפש רוח ואני עליון, כך שנוצרת מערכת בריאה ויציבה אישית. אדם כזה מהווה מצפן בזעיר אנפין המקרין לסביבתו, מצפן המציע כיוון אחר של חיים אמיתיים. הספרות הרוחית רוויה בהסברים כיצד לכוון את הפירמידה הפנימית – זאת אחריותו האישית של כל אחד מאיתנו. הדרכים לכך רבות, אבל התוצאה זהה – אדם יציב ואמין מבחינה רוחית. זהו תהליך ארוך הנמשך לאורך תקופות חיים רבות, אבל אפשר בכל זאת להגיע למינימום מסוים שיבטיח פעילות קבוצתית מוצלחת. קבוצה בסיסית הינה משולש של שלושה בני אדם יציבים כאלו הפועלים יחדיו בכל מצב בהרמוניה מלאה. זו התכלית של כל התנועות הרוחיות מאז ומעולם. מעגל רוחי מורכב מארבע קבוצות יסודיות כאלו – שנים עשר בני אדם, נשים וגברים, כמובן. כדי להיות שותף במשולש רוחי חייבים החברים להגיע לרמה מינימאלית של עבודה עצמית, שבה כל אחד מנקה ומסדר את תת המודע שלו, אחריות המוטלת על כל אחד באופן אישי. מעגלים אלו אמורים להימשך לאינסוף – היקום הינו יקום פרקטאלי, המודל הזה מתקיים בכל רחבי הבריאה.

הדרך הנכונה והקלה לפירוק מצבורי הרשמים הוא באמצעות עבודה משותפת של קבוצת אנשים מתקדמים כאלה.

המטרה היא להגיע למצב שהחברים יודעים לוותר, להתגמש ולהמשיך לעבוד למרות חילוקי דעות חולפים וכשלונות הנובעים מטעויות אנושיות. האתגר הוא להגיע למצב שאיננו נותנים את הדעת לכשלונות וממשיכים הלאה כאילו לא קרה כלום.

גם שלושה בני אדם המוכנים לעבוד בצורה כזאת מועדים לכשלונות, כיוון שרמת התודעה המשותפת שלהם, איננה יכולה לכסות את כל הנסיבות. גם קבוצה המהווה מעגל רוחי של שנים עשר אינדיבידואלים הפועלים בהרמוניה מושלמת, אין לה את הראייה המספקת לאבחנת כל הבעיות הכרוכות במהלכי החיים המסובכים. למעשה החיים מסובכים באופן אינסופי, כיוון שאינספור ישויות משתתפות בבריאה בכל רגע נתון. אולם טווח הראייה של קבוצה תמיד נרחב יותר מאשר האדם הבודד, ויהיה החכם והמנוסה ביותר עלי אדמות – הוא תמיד יהיה מועד לכשלונות. הכשלונות הינם למעשה האינדיקציה להעדרם של מעגלים רוחיים כאלו. מאחר והרשמים המשעבדים את התודעה חייבים להתפרק, כיוון שזוהי הדרשה הנובעת מעצם התנהלות הבריאה, הרי שלצערנו רשמים אלו מתפרקים בייסורים.

תכלית העבודה של קבוצה רוחית כזאת הוא יצירת אנרגיה רוחית בעולם הארצי.

האנרגיה הזאת מיועדת לרומם את התודעה האנושית ולהפנות את היקף התודעה לכלל האספקטים הקיימים ביקום. היקום איננו מורכב מגופים גשמיים בלבד. אין שום הצדקה לקיום פיזי בלבד של הבריאה. לבריאה יש מטרה מוגדרת ומוצהרת. המבוכה, המאבקים והמחלוקות שבין בני האדם, המגייעים לעתים קרובות לשפיכות דמים, מחמת שנאות הכולכות ובערות בלב האדם ללא מכה, נובעים כולם מהעדרם של מעגלים רוחיים כאלו. מעגלים רוחיים כאלו אמורים למעשה לכוון את מערכת העצבים, או מערכת השליטה בגוף המין האנושי.

מעגלים כאלו שכוננו לא אחת על ידי המורים הגדולים, שבו ונחרבו על ידי החברים שלא השכילו להתעלות מעבר לאגו הצר. אחת התופעות המדהימות המאפיינות את התנועות הרוחיות כולן זוהי הופעת האגו-הרוחי. זהו האגו הגרוע מכולם, וכאן האדם החי באשליה של התקדמות רוחית, בשעה שלמעשה כל התקדמותו היא אינטלקטואלית גרידא, משתלט על הקבוצה ומטה אותה לפי צרכיו התועלתניים. קל לראות זאת על אחרים, קשה לראות זאת על עצמנו. הייתי בזמנו בהצגה הזאת, האכזבה וצער הכשלון הינם עצומים, אבל חייבים להמשיך.

מעניין לבחון את תופעת המלחמה בין בני האדם לאור העובדה שהמצפן הרוחי הזה איננו קיים עלי אדמות. במלחמה בני האדם נאלצים להתארגן ולפעול בצורה המזכירה מעגלי הירארכיה רוחיים – אולם זוהי הירארכיה הנובעת מפחד ואונס. בכל אופן בני האדם מתעלים מעל עצמם ומוכנים להקריב את עצמם למען אחרים, דבר שאינם מוכנים לעשות במה שמכונה שלום. כנראה שהמאסטרים הגדולים מנצלים את המלחמה כדי לנקות את הלכלוך הקארמאטי בעולם, אלו שסובלים במלחמה חלק גדול מהמשקעים בתת מודע שלהם נמחקים, ואחרים המקבלים זאת באהבה פוסעים קדימה בנתיב הרוחי.

משהו הנחה אותי להתבונן בכמה תנועות רוחיות – מעולם לא עניין אותי להשתייך לקבוצה כזאת או אחרת מטעמי נוחות או הרגשת בטחון. כולן נבעו מאותו מקור: כל המורים הרוחיים אודותם אפשר לשמוע החל מאמצע המאה התשע עשרה פעלו יחדיו בהרמוניה כדי לעזור למין האנושי. כולם פעלו כדי לקדם את ההתעוררות הרוחית ולשקם את הגוף השבור של המין האנושי. חסידיהם סבורים כי כל אחד ממורים אלו הוא המורה הנכון והיחיד, וכל השאר חייבים להצטרף אליהם. את המעגלים הרוחיים כפי שצויינו למעלה אינם מסוגלים לכוון, מאחר ובניית הפירמידה הרוחית הפנימית נראית לרבים מהם כדבר טפל.

הדתות כולן הריהן מצבות לתנועות רוחיות שפעלו בזמנים קדומים, שכולן היו אמורות לפעול לאורך הקווים הכלליים שנמסרו כאן ובכל הספרות הרוחית בכל הדורות. כולן עסוקות בהפחדות, מחלוקות בין בני אדם ושליטה בהמונים. כולן איבדו את דרכן.

במתכוון לא כללתי שמות של מנהיגים רוחיים שהשפיעו על חיי האנושות. העבודה של כמה מהם מאפשרת לנו לפעול כיום עלי אדמות, מאחר וייתכן שהפעולות המרושעות והמטופשות שלנו כבני אדם במהלך ההיסטוריה היו גורמים להשמדת החיים עלי אדמות. עבודתם מאפשרת לנו לפסוע בנתיב הרוחי בידיים משולבות – אחריות המוטלת עלינו באופן בלעדי.

עציון בקר 25 דצמבר 2010